

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΥΗΣΗΣ

Η μύηση παρά την συνοπτική διατύπωση ότι στοχεύει στην Ηθική και Πνευματική βελτίωση τού ατόμου, είναι ένα θέμα εξαιρετικά δύσκολο, και για να γίνει κάπως αντιληπτό χρειάζονται ορισμένες εκτεταμένες προκαταρκτικές γνώσεις !

Η μύηση δεν είναι φιλοσοφία, δεν είναι μελέτη ούτε μόνο γνώση. Δεν πουλιέται ούτε αγοράζεται στα βιβλιοπωλεία ούτε διδάσκεται στα πανεπιστήμια. Αν ήταν μόνο γνώση τότε θα ήταν σχετικά εύκολο για τον κάθε ένα εραστή τής μύησης να την μελετήσει και να την κατακτήσει. Και όπως συμβαίνει με όλες τις άλλες γνώσεις, προ πολλού θα είχε τυπωθεί σε ωραία βιβλία και θα στόλιζε τις βιβλιοθήκες μας. Η ατομική προσπάθεια για απόκτηση γνώσεων καθώς και η ατομική θέληση σίγουρα συμβάλλουν αλλά δεν είναι διόλου αρκετά. Ας δώσουμε όμως τρεις, έστω και ατελείς ορισμούς, για το τι μπορεί να περιλαμβάνεται στην θεωρητική διαδικασία τής μύησης :

1. Η Μύηση είναι η « γνώση » τής Αληθείας .
2. Η Μύηση είναι η « γνώση » τών απόκρυφων και μύχιων νόμων τού ανθρώπου, τής Φύσεως και της Δημιουργίας.
3. Η Μύηση είναι η « γνώση » των ορατών και αόρατων νόμων τού Πνευματικού κόσμου.

Αναγνωρίζω ότι οι ανωτέρω συνοπτικοί ορισμοί δεν διευκρινίζουν και δεν ρίχνουν πλήρες φως στο περιεχόμενο τής μύησης γι' αυτό θα προσπαθήσω να δώσω μία υπό συγκεκριμένη εξήγηση.

Η μύηση είναι η διαδικασία πού εξυπηρετεί δύο σκοπούς ή καλύτερα δύο φάσεις :

- α. Να γνωρίσει στον άνθρωπο το μέρος τής αληθείας πού είναι ανάλογο με την φύση του.
  - β. Να δώσει στον άνθρωπο τα μέσα με τα οποία θα προκαλέσει μία αισθητή μεταμόρφωση στον εαυτό του, τόσο από υλικής όσο από ηθικής και Πνευματικής απόψεως .
- Πρόκειται για μία επέκταση της συνειδήσεως, η οποία επιτυγχάνεται με μυσταγωγική τελετή μέσω τυπικού, στην συνέχεια δε με πρακτικές ασκήσεις (κυρίως ψυχονητικά γυμνάσματα ελέγχου τού υποσυνειδήτου) πού αποβλέπουν στην εμπράγματη επέκταση αυτής.

Η μεταμόρφωση αυτή χαρακτηρίζεται σαν μία δεύτερη γέννηση ή σαν αναγέννηση. Η μύηση λοιπόν είναι η διδασκαλία και η πρακτική (θεωρητικό και πρακτικό μέρος) πού μεταμορφώνει τον άνθρωπο και τον φέρνει κοντά στην πηγή του, στο αιώνιο Φως, δηλαδή τον ΘΕΟ, προς τον οποίο « το παν τείνει » σύμφωνα με το τυπικό τού τέκτονος μαθητή. Η μύηση είναι μία ιδιάζουσα ζωή Γνώσεως, εξαγνισμού, καθάρσεων και συμπεριφοράς. Η διαδικασία αυτή αλληγορείται κατά την εισδοχή στον Τεκτονισμό, με τις τέσσερις περιόδους τής τελετής τής μύησης.

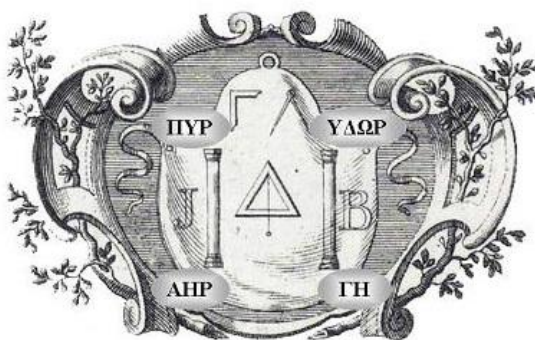
Σήμερα θα ασχοληθούμε με την διαλεύκανση εκείνου που ονομάζουμε « περιοδίες της μύσεως », και που αξίζει να αναλυθεί ιδιαίτερα, διότι τόσο στο παρελθόν, όσο και στις ημέρες μας δίνει λαβή σε παρά πολλές εσφαλμένες αντιλήψεις.

Διαβάζουμε σε παλιό τυπικό του 19ου αιώνα :

« Ο δοκιμαστής τοποθετεί είδος θυρεού. Μυσταγωγός : « Βλέπετε ήδη γεγραμμένες επί του θυρεού αυτού τας λέξεις, **Γη, Αήρ, Ύδωρ, Πυρ**, δηλαδή τα τέσσερα στοιχεία των αρχαίων. Άλλοτε ο υποψήφιος υφίστατο τρομεράς δοκιμασίας διά των τεσσάρων αυτών στοιχείων.

Το αρχαίο αυτό σύστημα της μύσεως έγινε δεκτό παρ' ημών ως συμβολική παράδοσις, εικονίζουσα τον νεόφυτο εν τη πάλη με τα στοιχεία της φύσεως.

- ♦ Η Γη, ο θάλαμος των συλλογισμών ...
- ♦ Το πρώτον συμβολικόν ταξίδιον εξετελέσατε διά του αέρος ...
- ♦ Κατά το δεύτερον συμβολικόν ταξίδιον εκαθαρίσθητε δι' ύδατος .
- ♦ Κατά το τρίτον συμβολικόν ταξίδιον διήλθατε διά τών φλογών »...

Ας δούμε όμως σύντομα τι είναι αυτά τα τέσσερα στοιχεία, καθότι το θέμα είναι τεράστιο και απαιτεί πολυετείς έρευνες καθώς άπτεται όλων των πεδίων της ουσιαστικής μύσης. Τα τέσσερα στοιχεία είναι ιδιότητες - ποιότητες διά των οποίων εκδηλώνεται η πανσυμπαντική πρωταρχική “ Ουσία ” της Δημιουργίας.

Γιά το ξεδίπλωμα της σκέψης μας είναι απαραίτητη μία στοιχειώδης Κοσμογονική ανάλυση, στην οποία θα μας βοηθήσει μια σύντομη αναφορά στα πρώτα κεφάλαια της Γενέσεως.

Πιό πολλά για τη φύση των τεσσάρων στοιχείων μπορεί να βρεί κανείς στον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα (Τίμαιος κεφάλαιο 19 έως 25), τον Πλούταρχο κ.λ.π..

Είναι κοινή διαπίστωση ότι σε ολόκληρη την Φύση, κάτω από οποιοδήποτε πρίσμα καί αν την θεωρήσουμε, βρισκόμαστε μπροστά σε δύο κοσμικές αρχές.

Ας τίς δώσουμε τα ονόματα : ΟΥΣΙΑ (η στήλη J) καί ΥΠΟΣΤΑΣΗ (η στήλη Β).

Ουσία είναι το κάθε τι που εκδηλώνει μία συνείδηση, μία νόηση, ένα Λογικό.

Υπόσταση είναι κάθε τι που είναι σύμπλεγμα υλικών ατόμων, τα οποία ζούν σε συνοχή.

Στον άνθρωπο, η Ουσία καί η Υπόσταση μεταφράζονται διά των όρων :

Πνεύμα : ικανότης πραγματοποίησεως τών συλλήψεων, καί

Σώμα : μορφή ζωής την οποία βλέπουμε ό,τι αδρανεύ καί είναι ασυνείδητος όταν το πνεύμα την εγκαταλείπει.

Απο τον αδιάκοπο δε αγώνα τον οποίον το Πνεύμα καί το σώμα διεξάγουν ανηλεώς στον άνθρωπο, συμπεραίνουμε αναλογικά ότι Ένα Πνεύμα, μία Παγκόσμιος Δύναμις, με όμοιο τρόπο αγωνίζεται προς ένα Σώμα, προς μία Παγκόσμιο Ύλη.

Ανατρέχοντας στις πρώτες αρχές του αγώνος αυτού , παραδεχόμεθα στην βάση της υπάρξεως του Κόσμου δύο Ενόστιες δυνάμεις, αφενός την Χαοτική Ύλη γνωστή σαν Prima Materia καί αφετέρου την Διάνοια ή το Πνεύμα.

Το πρωταρχικό αυτό «Χάος» δεν αποτελείται από οποιοδήποτε υλικό αλλά είναι μία «μάζα» απροσδιόριστη, η πρωταρχική Ύλη, και για αυτό χαρακτηρίζεται συμβολικά σαν « ύδατα » και « άβυσσος». Επί της επιφανείας τών « υδάτων » αυτών εφέρετο η γονιμοποιός αρχή, το Πνεύμα του Θεού. Εν συνεχεία εκδηλώνεται ο Λόγος του Θεού (Fiat Lux) και η δημιουργία

τού πρωταρχικού « Φωτός » σαν μιά πρώτη διακόσμηση τού Χάους. Ακολουθεί η διάκριση τού άνω από τού κάτω, τού Ουρανού και τού Κόσμου με την δημιουργία τού στερεώματος.

Ο όρος Ουρανός αποδίδεται στην εβραϊκή γλώσσα, στην Βίβλο, ως Σαμαΐμ, συνθετικό τών λέξεων Ες-Βα-Μαΐμ πού σημαίνει πυρ και ύδωρ ή πυρώδες ύδωρ, ένα ύδωρ πυρο πνευματικό, το οποίο έγινε ο φορέας τής Ψυχής τού Κόσμου.

Διά τής “ συμπακνώσεως - στερεώσεως ” τού πυρώδους αυτού Πνεύματος, δημιουργήθηκε η ύλη των κόσμων όπου διαβιούμε. Το Στερέωμα, το Θείον πυρώδες ύδωρ, είναι η πρώτη πνευματική απόρροια τού Θεού στην Κοσμική Δημιουργία πού προέρχεται από την Εδέμ και διαχέεται σε τέσσερις κυρίους ποταμούς, δηλαδή τα τέσσερα κοσμογονικά στοιχεία.

« Ποταμός δε εκπορεύεται εξ Εδέμ, ποτίζειν τον παράδεισον.

εκείθεν αφορίζεται εις τέσσαρας αρχάς » Γένεση κεφάλαιο 2-10.

Αντίστοιχο σύμβολο στον διάκοσμο τού Τεκ.: εργαστηρίου είναι ο οδοντωτός κόρυμβος.

Αυτός περιβάλλει το Μωσαϊκό δάπεδο και είναι σύνθεση τών τεσσάρων στοιχείων (θύσσανοι στις γωνίες), αποτελείται δε από λευκά και μαύρα εναλλάξ τρίγωνα, δηλαδή μείξη Πνεύματος και Ύλης.

Κατά τούς Ορφικούς, γιά να δημιουργηθεί ο Κόσμος τής χωριστικότητας, το πρωταρχικό “ Πυρ - Ενέργεια ” διαχωρίζεται στις δύο συστατικές του μορφές – βλέπε σχήμα 2 – ήτοι :

1ον . Την **Διεισδυτική** μορφή , “ Πύρινη - ηλεκτρική ” πού συμβολίζεται με τον “ Ήλιο ” .

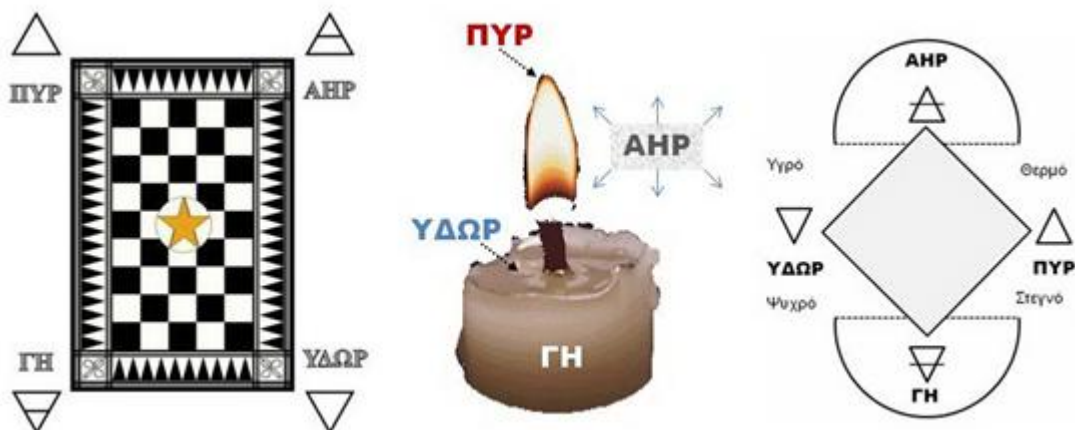
2ον . Την **Περικαλυπτική** μορφή , “ Υδάτινη - μαγνητική ” πού συμβολίζεται με την “ Σελήνη ” .

Άλλως τε και από φυσικής σκοπιάς αν εξετάσουμε τα πράγματα, ο Ήλιος είναι ο ζωοδότης ενώ η Σελήνη είναι ένα υλικό σώμα πού στερείται ζωής.

Επισημαίνουμε λοιπόν ότι, σύμφωνα με την έρευνα μας, η Σελήνη και ο Ήλιος στον τοίχο τής Ανατολής τού Τεκτονικού Ναού δεν έχουν καμιά σχέση με τα αντίστοιχα ουράνια σώματα.

Η διεισδυτική μορφή ενεργείας (ο Ήλιος) εκδηλώνεται με δύο συνιστώσες - το ενεργητικό “ Πυρ ”, (δυνάμεις φυγόκεντρες ή ακτινοβόλες) καί την παθητική “ Γη ” (δυνάμεις έλξεως) πού περιέχει έγκλειστο το πυρ.

Η περικαλυπτική μορφή ενεργείας (η Σελήνη) εκδηλώνεται επίσης με δύο συνιστώσες, μία ενεργητική τον “ Αέρα ” (δυνάμεις απώσεως) καί μιά παθητική το “ Ύδωρ ” (δυνάμεις κεντρομόλες ή βαρύτητος). Οι δυνάμεις αυτές εξασφαλίζουν την κινητικότητα, δηλαδή την θέση τής κάθε μορφής στον χώρο (τροχίες σωμάτων κύκλο - σφαιρικές) .

ΣΧΗΜΑ 1

Τα τέσσερα αυτά είδη εκδηλώσεως τής πρωταρχικής ουσίας στο κοσμικό επίπεδο, τις τέσσερις αυτές καταστάσεις, η Παράδοση τις παριστάνει με τα ονόματα τών τεσσάρων στοιχείων τών Αρχαίων : ΠΥΡ (νοητική ουσία), ΥΔΩΡ (ψυχική ουσία), ΑΗΡ (αισθητική ή νευρική ουσία) και ΓΗ (η φυσική ύλη). Σκοπός καί το τέρμα τής μύησης είναι να κυριαρχήσει κανείς πάνω στα τέσσερα στοιχεία. Αυτό προϋποθέτει να ξεπεράσει ο κάθε ένας μας την γοητεία πού ασκούν επάνω του, καί πού συμβολίζεται στις τρεις περιόδους με τα διάφορα

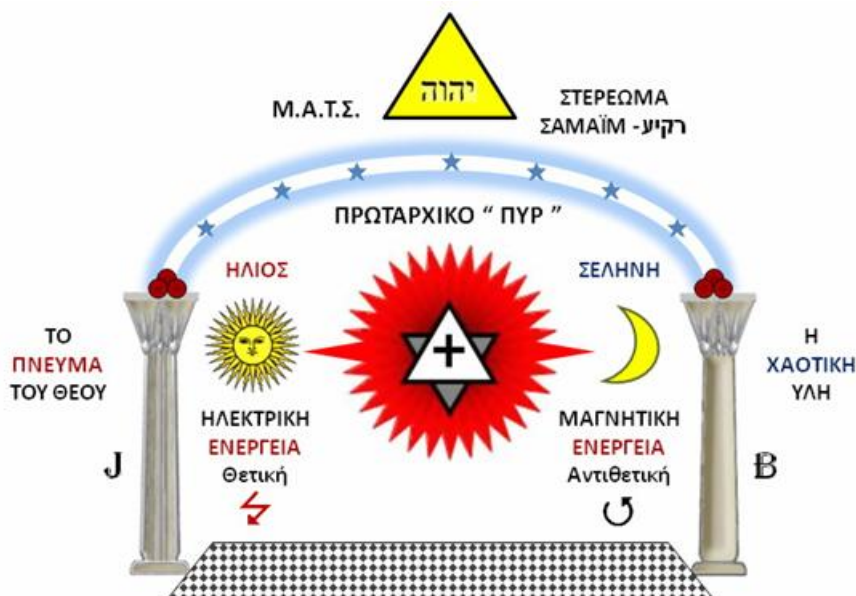
συμβολικά εμπόδια και θορύβους. Η σταδιακή κυριαρχία επάνω στα στοιχεία, συμβολίζεται με μία προοδευτική ελάττωση των εμποδίων, έως ότου ο μυημένος τα κυριαρχήσει, όποτε αποκαλύπτονται οι οφθαλμοί και βλέπει το πραγματικό Φως, δηλαδή την αλήθεια.

Γίνεται Βασιλιάς και κάτοχος τής Βασιλικής τέχνης. Ο όρος εμφανίζεται σε πάρα πολλά σημεία τής εισαγωγής τού Τεκτονικού Συντάγματος τού Άντερσον το 1723.

Η λέξη Βασιλιάς ετυμολογικά προέρχεται από το “ βάση ” και λάζ ή λάας, και σημαίνει “ ο βαίνων επί τού λίθου ”, δηλαδή υποδηλώνει τον κυρίαρχο τής υλικής δημιουργίας και των τεσσάρων στοιχείων από τα οποία συντίθεται. Η έννοια αυτή τού Βασιλικού αξιώματος παρέμεινε κρυμμένη στα μάτια τών βεβήλων στο έμβλημα τής Βασιλικής εξουσίας το οποίο αποτελεί το κύριο συστατικό στοιχείο τού στέμματος και τού σκήπτρου, δηλαδή μία σφαίρα με ένα σταυρό † επάνω της. Το έμβλημα αυτό αποτελείται από το σύμβολο τού ορυκτού βασιλείου, το οποίο κατ’ επέκταση παριστάνει την υλική δημιουργία, έχοντας στο άνω μέρος ένα σταυρό, πού υποδηλώνει την “ Εκπευμάτωση ”, την “ Εξέλιξη ”, την “ Τελειοποίηση ”.

Με λίγα λόγια την κυριαρχία τού πνεύματος επάνω στην ύλη. Το ίδιο νόημα έχουν τα τέσσερα σκαλοπάτια πού οδηγούν στην Ανατολή δηλαδή στην χώρα τού Πνεύματος. Ο μύστης πρέπει να ανεβεί τέσσερα σκαλοπάτια δηλαδή να γίνει κύριος τής ύλης και των καταστάσεων της.

Τα τεσσάρα στοιχεία ευρίσκονται σε όλα τα επίπεδα τού Σύμπαντος !

ΣΧΗΜΑ 2

Ο Συνδυασμός τών τεσσάρων στοιχείων μέσω τών δονήσεων οργανώνει την πρωθύλη και δίδει την ύλη τών Κοσμικών συστημάτων επί τών οποίων διαβιούμε.

Τα ονομαζόμενα “ Πυρ ”, “ Αηρ ”, “ Ύδωρ ” και “ Γη ”, δεν είναι στην πραγματικότητα τού φυσικού τύπου πού όλοι είμαστε είμαστε συνηθισμένοι.

Τα στοιχεία είναι ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ - ΝΟΜΟΙ και όχι φυσικά πράγματα !

ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΟΡΦΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΙ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΑΛΛΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΕΝΟ ΣΥΜΠΑΝ !

ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ : πηγή των τεσσάρων στοιχειακών Νόμων - Ακοή

ΠΥΡ : είναι η ιδιότητα της διαστολής - επεκτάσεως - Όραση

ΑΗΡ : είναι η ιδιότητα της κινητικότητας - Όσφρηση

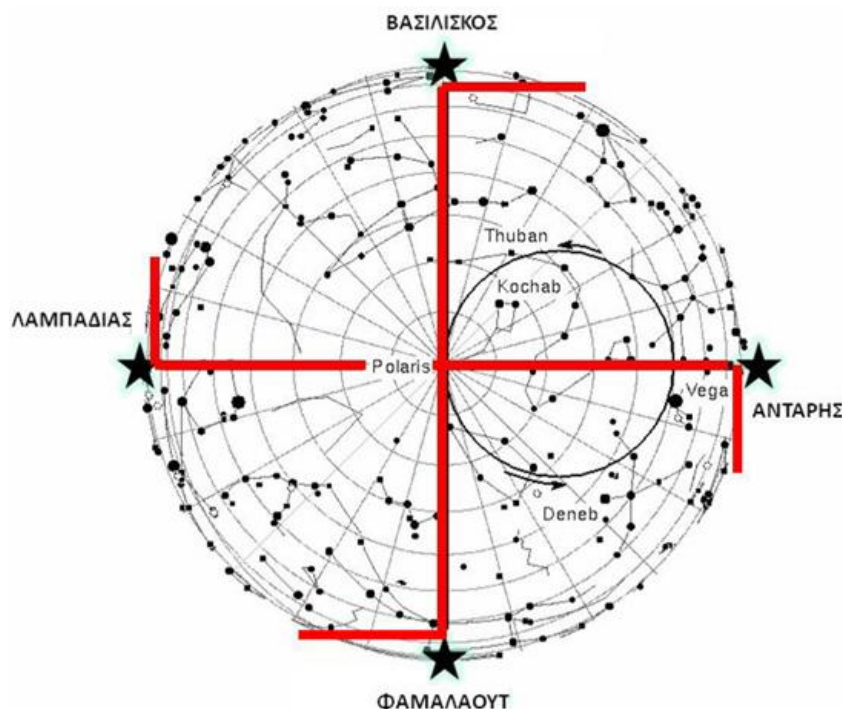
ΥΔΩΡ : είναι η ιδιότητα της συστολής - συμπτυνώσεως - Γεύση

ΓΗ : είναι η αδράνεια - σταθερότης - Αφή

Τα υλικά στοιχεία πού έχουμε υπ’ όψιν μας, με τα ως άνω ονόματα, είναι μακρινή αντανάκλαση και απόδοση στο επίπεδο πού ζούμε τών πρωταρχικών αυτών στοιχειακών νομών –

ιδιοτήτων. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι το Σύμπαν δεν είναι μια νεκρή μηχανή από αλληλοσυγκρούμενα άτομα . Τα τέσσερα στοιχεία δεν αντιπροσωπεύουν νεκρή ύλη ! Για αυτόν τον λόγο οι Αρχαίοι Μύστες και οι Πατέρες τής Εκκλησίας έδωσαν ονόματα στις Διάνοιες πού κυβερνούν αυτά τα στοιχεία. Ονόμασαν τούς Κυρίους τής φωτιάς οι Macha el (Μιχαήλ), και έδωσαν ονόματα όπως Gavir el (Γαβριήλ), Rafa el (Ραφαήλ) και Uri el (Ουριήλ) στα άλλα στοιχεία. Γιατί όμως να δώσουν σε αυτά τέτοια ανθρωπομορφικά ονόματα ; Ίσως για να τονίσουν ο' τι στην πραγματικότητα τα στοιχεία είναι νοήμονες οντότητες. Δεν είναι τυφλοί και χωρίς ζωή νόμοι. Είναι η νοημοσύνη πού κρατά την φύση σε ισορροπία. Μόνο οι προχωρημένοι διδάσκαλοι μπορούν να επιβελιώσουν αυτήν την αρχή, όταν κάποια ημέρα θα έρθουν σε ενσυνείδητη επαφή με τις οντότητες αυτές πού τις ονομάζουμε Αρχαγγελικές τάξεις . . “ Εάν ταις γλώσσαις τών ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων ,...”, αναφέρει ο Παύλος (προς Κορ. 13-1). Επειδή δε τα πάντα στο σύμπαν είναι δονήσεις, η επαφή αυτή είναι ο γνωστός σε όλους από την φυσική όρος του συντονισμού τών δονήσεων ή με άλλα λόγια, η λεγόμενη εναρμόνιση με τον παγκόσμιο ρυθμό. Κάθε φαινόμενο τής ζωής (όχι η ίδια η Ζωή - Αίτιο αυτή καθ' εαυτή) δεν είναι τίποτε άλλο από συστήματα κραδασμών που τείνουν να κρατήσουν ένα σύνολο σε ύπαρξη. Ο σταυρός συμβολίζει επίσης τα 4 στοιχεία. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Χριστός σταυρώθηκε. Ο σταυρός είναι το σύμβολο τού Πανσυμπαντικού Λόγου, τού Κυρίου τών τεσσάρων στοιχείων. Ήταν επίσης σύμβολο σε πολλούς αρχαίους πολιτισμούς, όπως οι Αζτέκοι, οι Ίνκας και οι Αιγύπτιοι. Οι πολιτισμοί αυτοί είχαν το σύμβολο τού σταυρού σε περιστροφική κίνηση την οποία διέφθειραν οι Ναζί όταν την χρησιμοποίησαν σαν έμβλημα τού κόμματος των. Σημαίνει σωστή κίνηση διά μέσου τής ισορροπίας τών τεσσάρων στοιχείων. Σε αντίθετη διεύθυνση τών αιχμών συμβολίζει καταστροφή και αποσύνθεση. Στον θόλο τού Τεκτ. Εργαστηρίου, σύμφωνα με το τυπικό, τοποθετούνται τέσσερα ιδιαίτερα λαμπερά άστρα. Αυτά είναι ο Λαμπαδίας (Aldebaran) - μάτι τού Ταύρου, ο Βασιλίσκος (Regulus) - καρδιά τού Λέοντα, ο Αντάρης (Antares) - καρδιά τού Σκορπιού, ο Φαμαλάουτ (Fomalhaut) – κεφαλή Νοτίων Ιχθύων .

Στους προϊστορικούς παρατηρητές η κοσμική κίνηση αποκαλυπτόταν με την περιστροφή τών άστρων γύρω από τον Πόλο. Βλέποντας τον ουρανό να κινείται τον όρισαν σαν τον παγκόσμιο κινητήρα, την πηγή κάθε ζωής. Αλλά όπως η θερμότητα συνοδεύει την ζωή, συνέλαβαν την ιδέα ενός ζωοποιού πυρός το οποίο εκπορευόταν από τον περιστρεφόμενο σταυρό (η σβάστικα) που σημειωνόταν στον ουρανό από τα τέσσερα αυτά λαμπερά άστρα.

Η χρήση και αφή κεριών στην Στοά δεν είναι τόσο απλή και άνευ σημασίας, όσο δείχνει. Διότι στην πραγματικότητα κάνουμε επαφή με τα τέσσερα στοιχεία. Το ίδιο το κερί που είναι στερεό παριστάνει το στοιχείο της Γης. Λίγο κατ' ολίγον το κερί λειώνει και μια μικρή λίμνη υγρού σχηματίζεται, το στοιχείο του ύδατος. Ο αέρας είναι πάντοτε παρόν, ακόμη και αν δεν είναι ορατός, τον αντιλαμβανόμαστε με το τρεμούλιασμα της φλόγας. Όλη η Στοά φωτίζεται, δηλαδή δημιουργείται ο Κόσμος, μέσω των κεριών που αναπαριστούν την ενεργοποίηση των 4ων στοιχείων και της λειτουργίας των με την μετάδοση του πρωταρχικού Φωτός από το μεσαίο κερί του τριχήρου του Σεβ., τον Αστέρα. Σε κάθε ένα από τους κόσμους ένα από τα τέσσερα στοιχεία επικρατεί αλλά περικλείεται τα υπόλοιπα τρία. Στον ψυχικό κόσμο επικρατούν στοιχείο είναι το υδωρ, ενώ στους νοητικούς κόσμους επικρατεί κυρίως το στοιχείο της φωτιάς. Το στοιχείο της φωτιάς για παράδειγμα στον ψυχικό κόσμο σε συνδυασμό με το στοιχείο του ύδατος κάνει δυνατούς διαφόρους τύπους συναισθημάτων, όπως θυμός, επιθετικότητα, ζήλια κ.λ.π. Μπορείτε να ρωτήσετε, τι απόδειξη έχουμε ο'τι τέτοια συναισθήματα συσχετίζονται με την φωτιά και το νερό ; Μπορούμε να παρατηρήσουμε τα αποτελέσματα τέτοιων συναισθημάτων στα στοιχεία που απαρτίζουν το υλικό σώμα. Κάτω από την επίδραση δριμύτατου θυμού λέμε ότι το αίμα κάποιου βράζει. Τα αποτελέσματα του θυμού αυξάνουν την θερμοκρασία του σώματος, που είναι μία εκδήλωση του στοιχείου της φωτιάς. Την ίδια στιγμή οι καρδιά μας αρχίζει να κυτπά βίαια και το αίμα να κυκλοφορεί πιο γρήγορα, μία εκδήλωση του στοιχείου του αέρος. Η φωτιά κάνει επίσης δυνατό το στοιχείο του αυθορμητισμού που είναι ένας τρόπος δημιουργικής ενέργειας. Αν καθίσουμε κάτω να σκεφθούμε και να συγκεντρωθούμε, τι νομίζετε ότι θα συμβεί ; Η θερμοκρασία του σώματος θα ανέβει. Το στοιχείο της φωτιάς στον νοητικό κόσμο κάμνει δυνατό σε εμάς να συλλογίζομαστε και συγκεντρωνόμαστε. Όταν δε λέμε σκέψη δεν εννοούμε μόνο την δημιουργία νοητικών εικόνων, αλλά επίσης και την γνώση εννοιών, καταστάσεων, ιδεών και φαινομένων εκστάσεως. Όλα αυτά είναι εκφράσεις του αέρα και της φωτιάς και έχουν αποτέλεσμα στο σώμα. Η ουσιαστική μύηση μέσω των περιοδίων είναι το να εξετάσει κανείς τα στοιχεία αυτά και να εξακριβώσει την δύναμη και την αξία τους και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να χρησιμοποιηθούν δημιουργικά. Πρέπει επίσης να γνωρίζουμε την ζημία που μπορούν να προξενήσουν και να προσπαθήσουμε να την αποφύγουμε.

Για παράδειγμα ένας συγκεκριμένος συνδυασμός των στοιχείων νερό και φωτιά στον νοητικό και ψυχικό κόσμο δημιουργεί το φαινόμενο του εγωισμού και ναρκισσισμού. Πρέπει να μελετήσουμε και να αναλύσουμε τέτοιες καταστάσεις ώστε να μπορέσουμε να πετύχουμε μέσω της γνώσεως και της βουλήσεως μας, τις καθάρσεις μέσα μας. Όλα τα στοιχεία μέσα στον κόσμο των αντιθέσεων, δηλαδή στο μωσαϊκό δάπεδο όπου γίνονται οι περιοδίες, δημιουργούν δύο καταστάσεις. Δημιουργία και καταστροφή. Στην πραγματικότητα η καταστροφή είναι μία φαινομενική κατάσταση με σκοπό την δημιουργία νέων συνθηκών για νέες τελειότερες δημιουργίες. Ο πραγματικός μνημένος πρέπει να φθάσει στο σημείο να υπερβεί την γοητεία τους. Αυτό στην μυητική γλώσσα ονομάζεται εναρμόνιση των αντιθέτων (*Coincidentia Oppositorum*). Έτσι κάθε περιοδία περαιώνεται μεταξύ των δύο στηλών όπου θεωρείται ότι επέρχεται η εξισορρόπηση των στοιχείων, τα οποία απέρρευαν από της δύο αυτές στήλες, το Πνεύμα και την πρωταρχική ύλη, διά της αλληλοεπιδράσεως και εναρμόνισσεως των οποίων παρήχθη η Ψυχή του Κόσμου και στην συνέχεια τα Σύμπαντα. Κανείς πρέπει να εργασθεί βαθμιαία για να κατανοήσει αυτές τις αλήθειες. Η μύηση δεν είναι μία τελετή όπου οι διδάσκαλοι τοποθετούν το σπαθί στο κεφάλι και ψιθυρίζουν λίγες λέξεις. Η μύηση είναι μία διαδικασία που μπορεί να διαρκέσει πολλά χρόνια ή και αιώνες από Πνευματική εξέλιξη.

Ο Τεκτονισμός μας δίνει μία γεύση αυτής της Μυστηριακής αλήθειας μέσω των συμβολικών μύσεων χωρίς να καθορίζει τις συγκεκριμένες τεχνικές στο πως να επεξεργασθούμε το περιεχόμενο των μύσεων αυτών.

Για κάθε ένα από τα τέσσερα στοιχεία υπάρχουν διάφορες ουσιαστικές μύσεις.

Η πρώτη μύηση ανήκει στο στοιχείο της Γης, στον τρόπο διαβίωσης μας. Εστιάζεται εις την Κοινωνική μας Διαθήκη με τα καθήκοντα, με τις υποχρεώσεις και με την αλλαγή του τρόπου ζωής. Εστιάζεται στην εξέλιξη του χαρακτήρα, την απόκτηση αρετών και στην πρώτη σοβαρή προσπάθεια να υπερβούμε την γοητεία της ύλης, τα μέταλλα. Περαιτέρω συνεπάγεται την αναγνώριση της αναμφίβολης αλήθειας ότι ο κάθε ένας μας είναι μιά Θεία Μονάδα, μιά Ψυχή αθάνατη που απορρέει από το Απόλυτον ΕΙΝΑΙ. Ο όρος έχουμε Ψυχή δεν είναι πλέον δόκιμος διότι είμαστε η Ψυχή και έχουμε σώματα. Κατά την διάρκεια της 1ης μύησης ο μύστης αποκτά διάφορες αρετές όπως ανοχή, υπομονή, να κυβερνά το σώμα και την προσωπικότητα (να αποβάλλει τα πάθη τις κακίες και τα ελαπτώματα) και να ξεπερνά την οργή. Ακόμη αποκτά συνείδηση της ανάγκης να υπηρετεί τον πλησίον.

Η δεύτερη μύηση περιέχει το πρώτο βήμα για την απόκτηση ικανοτήτων - δυνάμεων. Εδώ ο μουύμενος προσπαθεί να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ της προσωπικότητας και του Εγώ. Όπως είπαμε η μύηση έχει ως σκοπό την γνώση των αποκρύφων και μύχιων νόμων της λειτουργίας του ανθρώπου εξ ου και το ρητό του Διασκεπτηρίου “ Γνώθι σ’ Αυτόν ”. Η μύηση αυτή έχει σχέση με το Ενεργειακό επίπεδο (μύηση του αέρος) και την αιθερική ενέργεια του ανθρώπινου οργανισμού. Εδώ τα τέσσερα στοιχεία εμφανίζονται υπό την μορφή νόμων - λειτουργιών - ιδιοτήτων των οποίων προσπαθεί να γίνει Κύριος, δηλαδή να επιτύχει την γνώση και τον ενσυνείδητο χειρισμό τους !

Αυτές είναι οι εξής :

1. Γη : Είναι η έκφραση της Ενέργειας της Ζωής που κάνει δυνατή την δημιουργία της μορφής του παχυλού υλικού σώματος (σκελετός κ.λ.π.) .
2. Ύδωρ : Είναι η έκφραση της Ενέργειας της Ζωής που κάνει δυνατή την βίωση της εμπειρίας των αισθημάτων και των αισθήσεων.
3. Αήρ : Είναι η έκφραση της Ενέργειας της Ζωής που κάνει δυνατή την διατήρηση της μορφής (του σώματος). Επίσης κάνει δυνατή την κίνηση, δηλαδή την ροή του αίματος, κτύπους της καρδιάς, παλμούς των πνευμόνων, μεταβολισμός, και γενικά όλες οι εκούσιες και ακούσιες κινήσεις του οργανισμού .
4. Πυρ : Είναι η έκφραση της Ενέργειας της Ζωής που κάνει δυνατή την λειτουργία του Νού, της σκέψης, της μνήμης και του υποσυνειδήτου

Η τρίτη μύηση έχει σχέση με το ψυχικό επίπεδο , τον ψυχισμό μας (μύηση του ύδατος) .

Στον ψυχικό κόσμο επικρατούν στοιχείο είναι το ύδωρ. Στα πρώτα στάδια της μύησης αυτής αποκτούμε μεγαλύτερη ικανότητα καθόδου στο υποσυνείδητό μας όπου συντελούνται οι ψυχικές καθάρσεις και προετοιμαζόμαστε να μεταφέρουμε την συνειδητότητα μας εις τούς ψυχονοητικούς κόσμους, το λεγόμενο συμβολικά Μέσον Δώμα (Αστρικό) .

Σε παλιό τυπικό της στοάς Φοίνιξ Κερκύρας του 1871, η οποία είναι η πρώτη στοά που λειτουργήσε στην Ελλάδα, μετά την δεύτερη περιοδεία ο Μυσταγωγός λέει κάτι που από μόνο του ομιλεί : “ Η τριπλή αυτή πλύσις συμβολίζει την κάθαρση της Ψυχής ” .

Η τετάρτη μύηση έχει σχέση με το νοητικό επίπεδο, και την ορθή λειτουργία της σκέψεως (μύηση του πυρός) . Αποκτούμε μεγαλύτερες ικανότητες συγκεντρώσεως, σκέψεως, κατανοήσεως και δυνάμεως της θελήσεως. Στα πρώτα στάδια της μύησης αυτής αναπτύσσουμε ικανότητες όπως το άπλωμα της συνειδήσεώς μας σε πιά μεγαλύτερη περιοχή για να αποκτήσουμε εμπειρία από το κάθε τι και να γνωρίσουμε την Αλήθεια.

Είναι άραγε η σειρά των μύησης της φωτιάς ανώτερη από τις μύησης του ύδατος ;

Ο Χριστός είπε , “ Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι ” ! Με αυτό δεν εννοούσε τούς βλάκες και τούς ηλιθίους αλλά αυτούς που δεν έχουν πονηριά και κατεργαριά. Δεν είναι ούτε η εξυπνάδα ούτε η συσσώρευση γνώσεων που θα μας οδηγήσει στην αυτοεπίγνωση, αλλά η καθαρή καρδιά, δηλαδή το Φως της Αγάπης που ενώνει και συντονίζει όλη την Δημιουργία.

Ο πολυαγαπημένος μας Διδάσκαλος, ο Ιησούς Χριστός, Είπε : “ Ευλογημένοι οι καθαροί τή καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται ”. Χωρίς την ενεργοποίηση της καθαρότητας της καρδιάς, που επιτυγχάνεται με την τελευταία μύηση δεν μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό. Ίσως τώρα αποκτούν νόημα οι φράσεις κατά την τελευταία συμβολική περιοδεία : “ Κύριε, αι φλόγες αίτινες περιέβαλλον υμάς, επεράτωσαν τας δοκιμασίας· είθε αύται να θερμάνουν την καρδιαν

υμών εν τη προς τον πλησίον Αγάπη ”. Όταν αφαιρείται ουσιαστικά και όχι τυπικά το κάλυμμα των οφθαλμών αυτό που θα αντικρίσουμε δεν είναι άλλο από το φως μιάς αλήθειας που προκύπτει από την απόκτηση ενός διαφορετικού τρόπου κατανόησης τής πραγματικότητας που μας περιβάλλει.

Ο Θεάνθρωπος έλεγε επίσης τα εξής : “ η Βασιλεία των Ουρανών εντός ημών εστί ”. Έλεγε δε την εξής παραβολή (Ματθ. ιγ', 33) : “Όμοια εστί η βασιλεία των Ουρανών ζύμη, ην λαβουσα γυνή ενεκρυπεν εις αλεύρου σάτα τρία, έως ου εζυμώθη όλον ”. Για όσους δεν έχουν εμβαθύνει στην μυστηριακή γνώση και στην κατανόηση των ψυχολογικών νοημάτων των γραφών, η παραβολή αυτή φαίνεται όχι μόνο να είναι ακατανόητη, αλλά και παράλογη. Στην μυητική ορολογία αναφέρεται ως “ ισοπλεύρωση τού τριγώνου ”. Ας το δούμε σύμφωνα με όσα εξετάθησαν. Η φρόνιμη γυνή είμαστε εμείς σαν Ψυχές. Τα τρία μέτρα (σάτα) αλεύρου, είναι τα τρία σώματα μας (υλικό - ψυχικό και νοητικό) στα οποία αναφέρονται οι τρεις περιόδους τής μύησης. Η ζύμη παριστά το κατάλληλο εκείνο φύραμα, δηλαδή την γνώση και εφαρμογή των όσων απαιτούνται για την επιτυχή κατάληξη των περιοδίων τής μύησης επάνω στα στοιχεία που απαρτίζουν τα σώματα και την προσωπικότητα μας, και μέσω τού οποίου (φυράματος) θα προκύψει ένα ομοιόμορφο αρμονικό λειτουργικό αποτέλεσμα.

Βλέπουμε όμως ό,τι για την κατανόηση όλων αυτών υπάρχουν πολλές αντικειμενικές και υποκειμενικές δυσκολίες. Ο Τεκτονισμός προσφέροντας τον κάθε βαθμό στα μέλη του, απλά ανοίγει μιά πόρτα. Από αυτή την ευκαιρία δεν θα επωφεληθούν όλοι ώστε να την διαβούν και να ενσκήψουν σε αυτό το πεδίο μελέτης. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι η ευκαιρία υπάρχει. Υπάρχουν όλα τα εργαλεία στα χέρια των τεκτόνων αλλά και τού κάθε ανθρώπου και μπορεί ο καθένας να εργασθεί σύμφωνα με τις ικανότητες του και τον βαθμό τής εξελίξεως του. Χωρίς δογματισμό, χωρίς καταναγκασμό, χωρίς βραβεία, αλλά μόνο για την προώθηση του στο επόμενο στάδιο τής μύησης, το οποίο θα τού παρουσιάσει νέες προκλήσεις στην έρευνα τής Αληθείας και στις πρακτικές εφαρμογές.